

[Leif Hermann]

Jeg har taget ordet, fordi jeg er faldet over et bestemt, måske lidt specielt hjørne i lovforslaget om begrænsning i stigninger i avancer og priser, nemlig advokatsalærerne. Da jeg så forslaget, ringede jeg til en god ven, der er advokat, og sagde: nå, nu bliver I ramt, for nu bliver jeres salærer ved overdragelse af fast ejendom reduceret med 10 pct., det har industriministeren selv foreslået. Så sagde han: ja men nu laver vi jo andet end at overdrage fast ejendom, og dertil kommer, at realkreditloven formentlig vil give anledning til, at vi skal skrive nogle flere pantebreve, så det klarer vi såmænd nok.

Jeg vil derfor gerne spørge industriministeren, hvorfor man ikke har grebet ind over for de vejledende salærtakster, der i øvrigt gælder for advokatområdet. Man kunne jo udmærket forestille sig den situation, at advokaten udfærdigede sin salærberegning til klienten og derefter fratrak 10 pct. i det sluttal, advokaten præsenterer klienten for. Det forekommer unægtelig som noget af en sminkeoperation, hvis industriministeren fastholder dette forslag, som der, så vidt jeg kan se i hvert fald, nemt kan kompenseres for i kraft af de øvrige vejledende salærtakster på området og sikkert også kan kompenseres for i kraft af en øget omsætning af fast ejendom, således som der er tegn til i øjeblikket.

Erling Jensen (S):

Ministeren bevæger sig ad snørklede veje, når han skal motivere sin lovgivning. Lad mig tage et eksempel. Ministeren siger: nej, der er ikke, som der plejer at være, en udbyttebegrænsning, men det er jo, fordi der i stedet for er kommet en forhøjelse af selskabsskatten. Ja men det var da godt, for så går pengene jo i statskassen. Nej, det var skidt, for pengene går til en nedsættelse af arbejdsgiverbidraget. Ja men det var da godt, for så må det jo betyde, at forbrugerne får billige priser. Nej, det var skidt, for ministeren har meddelt os, at priserne ikke skal sænkes, fordi man får denne begunstiggelse i form af et lavere arbejdsgiverbidrag. Sådan kunne vi godt blive ved et stykke tid, men vi skal jo alle hjem.

Ministeren forstår ikke, hvorfor vi ikke kan stemme for disse lovforslag. Det kan vi ikke, hr. minister, fordi den balance, ministeren påberåber sig, ikke er til stede. Disse to

love er tyndere, end tilsvarende love tidligere har været. Til gengæld er indgrebet over for lønmodtagerne kraftigere, end denne sal mindes at have set til dato. Vi kan altså ikke stemme for dem, hr. minister, fordi balancen er skæv, men først og fremmest kan vi ikke stemme for dem, fordi vi – sagt ligeud – ikke ønsker at have hverken lod eller del i noget, der er led i et samlet felttog mod lønmodtagerne i dette land.

Industriministeren (Stetter):

Jeg har svaret fru Tove Lindbo Larsen og udvalget på spørgsmålet om, hvorledes der konkret skal gribes ind over for de virksomheder, der har foretaget prisforhøjelser for at undgå en kommende lov; det er udvalgets spørgsmål nr. 19. Jeg vil ikke genere folketinget med at stå og læse det op, men det går altså simpelt hen ud på, at prisforhøjelser gennemført før 27. marts er lovlige, men det er dog en forudsætning, at man over for tilsynet kan dokumentere, at de forhøjede priser faktisk har været effektueret eller har været tilkendegivet før stopdatoen, og at der ikke har fundet salg sted til de priser, der var gældende før forhøjelsen. Men jeg overlader gerne dette stykke papir til videre studium.

Hvad angår bemærkningerne fra hr. Jes Lunde, kan jeg sige, at jeg har læst videre i fortrykket, men jeg kan ikke rigtig finde det, som hr. Jes Lunde henviser til. Jeg foreslår derfor, at vi går i studiekreds bagefter; der er jo som sagt ingen grund til at trække forhandlingen i langdrag.

Jeg har kommenteret og begrundet, hvorfor vi ikke har fremsat et forslag til folketinget om begrænsning af udbytter, og jeg havde en fornemmelse af, at hr. Jes Lunde – i hvert fald fru Anne Grete Holmsgård – var klar over, at der var en bedre beskyttelse i at forhøje selskabsskatten. Men jeg er lidt bange for, at vi udtrykker al for megen enighed; det kunne jo komme til at genere min ærede kollega.

Hvad angår spørgsmålet fra hr. Leif Hermann, er det rigtigt, at regeringen har foreslået gennemført en reduktion af advokaters salær ved overdragelse af fast ejendom, idet vi har reduceret procentsatserne med 10. Hr. Leif Hermann spørger så: hvad så med de øvrige advokatsalærer? Det har vi også set på. Jeg kan sige til hr. Leif Hermann, at